

OCZYŚCICIEL (2) *sb m*

o jasne; w przypadkach zależnych e jasne.

sg D oczyszcicielowi (1). ◇ I oczyszcicielem (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

1. [*Ten, kto uwalnia od tego co zbędne, szkodliwe, błędne [czego [= z czego jest usuwane] od czego]:* Pan Chrystus nie ięft Zakonodawcą/ ále ięft Zakonu tego Bożego tłumácżem y obrońcą/ y od wńzech obłędliwych wykładow oczyszcicielem. *BudUrząd* 42.]

2. *Ten, kto uwalnia od zła moralnego, grzechu; lustrator Cn [czyj] (2) : GDy Iudás wyffedl precż/ rzékł mily Iezus/ Iuż ięft oświetzon fyn człowieczy/ iakoby chciál rzétz: Iuż wyffedl fyn ciemności/ a zołtali łami czyfci z łwym oczyszcicielem. *OpecŻyw* 95, 97.*

DD